

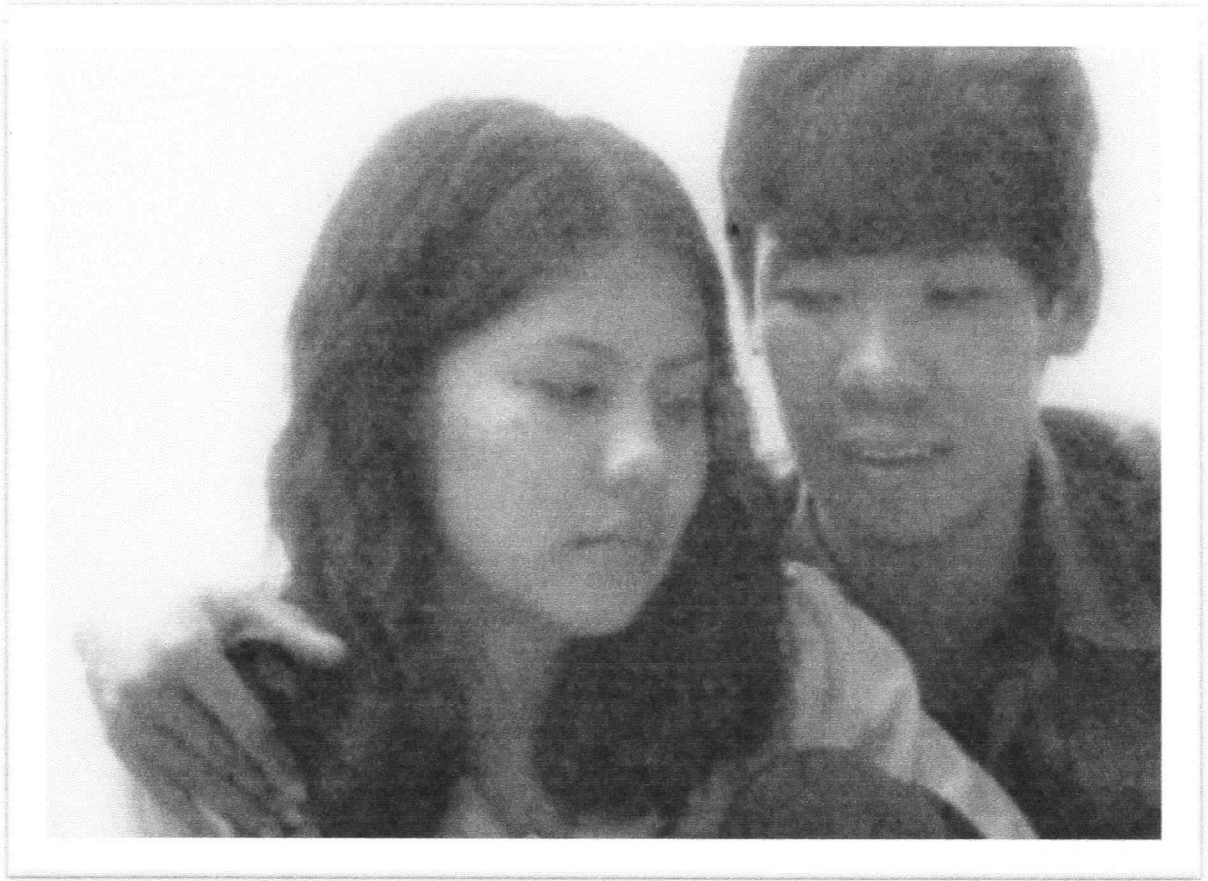
THÛY THỦ & GIAI NHÂN

Kính tặng Cựu HQ Thiếu Tá Vũ-Bá-Trạch , người tạo ra mối tình của chúng tôi

Phước & Hiếu

Trở về căn cứ vào một buổi sáng thứ bảy , sau khi được toán giang đình khác (PBR) thay thế . Là một sĩ quan trưởng toán giang đình biệt phái tuần tiểu vùng xâm nhập của địch và yểm trợ đồn bót của các đơn vị bạn . Phước phải làm báo cáo hoàn tất công tác để các toán khác rút ưu khuyết điểm . Thông thường báo cáo phải nộp cho sĩ quan hành quân vào ngày hôm sau để sĩ quan này sẽ trình lên Chỉ huy Trưởng (CHT) khi có những điểm quan trọng . Chuyển công tác này chẳng có gì đáng chú ý nên Phước làm báo cáo ngay để dành thì giờ cho chương trình vào ngày chúa nhật hôm sau . Mỉm cười một cách thỏa mãn với công việc hoàn tất , Phước đi tìm ông sĩ quan hành quân Tr/U P.V.Sớm nhưng không thấy và Phước cũng không thấy bóng dáng một sĩ quan nào khác ngoài ông CHT trong phòng hành quân đang chăm chú vào tấm bản đồ lớn gắn trên tường . Phước trở về phòng riêng của mình , ngồi xuống chiếc ghế bên cửa sổ nhìn ra hướng ngã ba Rạch Sỏi , chia làm ba hướng : Rạch Giá , phi trường Rạch Sỏi và Minh Lương . Ngã ba này thường ngày rất nhộn nhịp vì ngoài những khách hàng ngồi tại các quán ăn , còn có các cô nữ sinh lú lo với nhau trong khi chờ đợi xe Lam để trở về nhà .

Buổi chiều xuống chậm chậm và không biết sẽ làm gì , Phước định ngủ một giấc cho lại sức sau những đêm mất ngủ trên giang đình . Thay đồ và đi tới nhà bếp để kiểm chút đồ ăn trước khi đi ngủ , Phước thấy ông CHT mỉm cười bảo Phước “ Chỉ huy Phó và các sĩ quan khác đang đi làm công tác dân sự vụ chưa biết chừng nào mới hoàn tất . Nếu Phước không mệt thì thay đồ theo tôi đi dự một đám tiệc tại nhà một thương gia , nhà này tôi thấy có một ái nữ rất đẹp và dễ thương đang đi học . Gia đình này rất thân với Hải Quân , muốn có con rể là sĩ quan HQ . Tôi thấy Phước có nhiều đặc điểm phù hợp với gia đình này lắm đó “.

Phước bỏ ý định đi ngủ khi nghe ông CHT nói và nhận lời ngay . Chấp nhận đi với ông CHT không phải vì người nữ sinh đẹp và dễ thương , nhưng vì cuộc sống bấp bênh của một thủy thủ giang đoàn và sự vắng lặng của căn cứ hôm nay làm cho Phước thấy cô đơn và muốn tìm một cái gì để sưởi ấm tâm hồn . Dù chưa có người yêu , nhưng từ ngày ra trường (6/69) và chọn về giang đoàn , Phước đã thoát chết nhiều lần : Một lần trên sông Cái Lớn , giang đình của Phước bị bắn văng lên bờ cháy rụi hết . Một lần khác Phước làm Sĩ quan trưởng toán 4 giang đình hộ tống đoàn L.C.M.8 chở xăng máy bay tiếp tế cho căn cứ Năm Căn bị thủy lôi nổ tan tành và nhiều lần bị B.40 bắn hụt hoặc đạn xuyên qua võ tàu và nổ ở phía xa .

Một phần vì Phước ít nói , phần khác vì cuộc sống của một thủy thủ giang đoàn như sợi chỉ treo mảnh , đã làm Phước không muốn nghĩ tới một bóng giai nhân hay có nghĩ tới cũng gạt đi vì chẳng biết sẽ đi về đâu ? . Sự vui vẻ nhận đi “ hộ tống “ ông CHT là để tránh một buổi chiều đơn độc nằm chèo queo một mình ở căn cứ và hoan hỷ dự một tiệc vui sau cả tuần len lỏi tuần tiễu trong các kinh rạch . Không ngờ một sự nhận lời nhẹ nhàng , ngắn ngủi đó đã làm thay đổi lớn lao cho suốt cả cuộc đời và dẫn đến một cam kết vĩnh viễn khác .

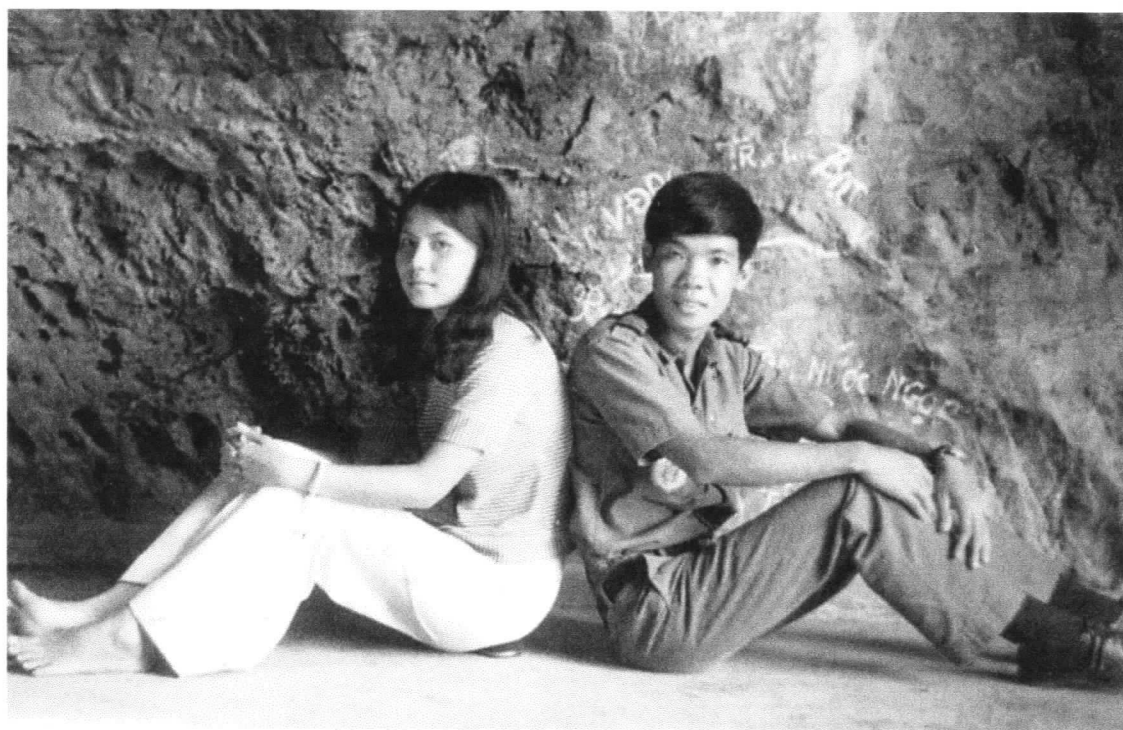
Ngồi phía sau cùng xe với CHT Giang đoàn , Thiếu Úy Phước tự nhiên thấy yêu con đường gập ghềnh , khúc khuỷu từ Rạch Sỏi tới Minh Lương mà Phước đã từng gọi nó là khúc đường định mệnh dẫn đưa số mệnh các thủy thủ tới những con sông , kinh , rạch mà các bạn Phước gọi là “ river of no return “: Cái Bé , Cái Lớn , Cán Gáo ... tới những địa danh nổi tiếng và hiểm nguy : Tắc Cậu , Xẻo Rô , Hiếu Lễ , Gò Quao , Chương Thiện ...

Là sĩ quan trưởng toán tuần tiễu ngày đêm trên những con kinh và sông rạch địa danh này Phước chẳng bao giờ dám nghĩ tới một bóng giai nhân nào vì chẳng biết những con kinh, sông, rạch đó có còn đem mình trở về để gặp lại người mình mơ ước nữa hay không? Nhưng hôm nay Phước tự nhiên thấy yêu đời, yêu con đường gập ghềnh và yêu cả cánh đồng lúa trải dài hai bên đường đến tận những xóm làng xa tít mù khơi, và có lẽ niềm vui của Phước bắt nguồn từ sự ưu ái của ông CHT đã nhìn thấy rõ tâm tư cô đơn của một sĩ quan dưới quyền của mình. Tuy nhiên, mấy tiếng có ái nữ đẹp và dễ thương cũng phần nào gây sự tò mò vui vui của chuyến đi.

Quãng đường từ Rạch Sỏi tới Minh Lương chỉ có bảy cây số, nhưng Phước thấy thật dài, có lẽ Phước đang chờ mong một cái gì xa xôi. Sự im lặng của ông CHT gợi cho Phước tâm tư và dĩ vãng cuộc đời.

Sau trận Mậu Thân 1968, Phước tình nguyện gia nhập Hải Quân năm sau đó, mặc dù vừa thi đậu vào trường Cao Đẳng Điện Học Phú Thọ. Quyết định tình nguyện gia nhập HQ, một phần do một số bạn bè đã đi trước thay phiên nhau ca tụng cuộc sống của một sĩ quan với nếp sống hải hồ, một nghề nghiệp cao quý.

Mấy chữ Tổ Quốc Đại Dương lúc đó Phước thấy đáng yêu và có lẽ thích hợp với sự ưa sống trầm lặng của Phước . Vì thế Phước đã từ bỏ trường Cao Đẳng Điện Học một cách dễ dàng . Quyết định đã là một sự hối tiếc cho Phước ngay sau khi gia nhập HQ , vì Phước bị lưu đày sang huấn luyện tại trường Bộ Binh Thủ Đức . Sự kiện này đã làm cho các khóa nổi danh là khóa đặc biệt của HQ “ Khóa Lưu Đày “. Dù hối tiếc và không bằng lòng với kiếp sống lưu đày , kết quả ngày mãn khóa (6/69) Phước vẫn được xếp hạng khá cao nên được chọn đơn vị phục vụ ưu tiên . Phước đã chọn Giang Đoàn 61 Tuần Thám vì lúc đó GD này được đặt căn cứ ngay tại Long Xuyên , quê hương của Phước , CHT Giang Đoàn lúc đó là HQ Th/T P.T.Long và GD hoạt động vùng Tà Keo , Kinh Vĩnh Tế . Thực tình Phước chưa biết gì về cuộc sống ở GD như thế nào , nhưng Phước chỉ nhắm được về nơi chôn nhau cắt rún của mình mà thôi . Khoảng cuối năm 1970 GD được chuyển về Rạch Sỏi tỉnh Rạch Giá và GD lúc đó có CHT mới là HQ Th/T V.B.Trạch .

Chính con đường này , con đường từ Rạch Sỏi mà ông CHT đang dẫn Phước chẳng biết đưa Phước về đâu ? Phước chợt bừng tỉnh khi xe ngừng lại ngay một cây xăng ở ngã ba Minh Lương và Tắc Cậu , Phước tự hỏi tại sao lại phải mua xăng khi có xăng tại căn cứ ? Nhưng ông CHT cười bảo Phước xuống xe và đi vào nhà . Nơi này nằm ngay giữa ngã ba mà Phước qua lại nhiều lần mà chẳng có gì gây sự chú ý cho Phước kể cả ngày hôm nay . Một ông trạc 45 tuổi bước ra bắt tay ông CHT rồi đảo con mắt cú vọ nhìn Phước chăm chăm làm Phước hơi bối rối , nhất là khi nghe ông CHT giới thiệu : “ Đây là Thiếu Úy Phước ở đơn vị tôi . Hôm nay tôi đưa hân tới để ra mắt ba mẹ vợ đó “. Phước biết là CHT của mình nói đùa để có dịp cho Phước đến dự tiệc với ông mà thôi , nhưng Phước cũng đỏ mặt hơi thẹn . Ông chủ được CHT giới thiệu có biệt danh là Ba Râu . Mọi người cứ gọi ông là Ba Râu , chẳng cần biết tên thực ông là gì . Ông Ba Râu là người Việt gốc Hoa , ông họ Phù và không muốn nhận mình là người Tàu nữa , một phần ông lấy vợ người Việt , phần khác có vấn đề gì đó mà ông thù ghét người Tàu . Mọi người được mời ngay vào bàn tiệc đã dọn sẵn . Nói là tiệc , nhưng thật ra đây chỉ là buổi cơm gia đình gồm mấy người bà con , ông Ba Râu mời thêm ông CHT mà ông thân tình coi như gia đình .

Thật ra ông Ba Râu không biết có Th/U Phước tham dự . Khi thấy Phước , con mắt tinh nhanh của ông đã đón được phần nào ý định của ông CHT , nên ông Ba Râu cứ liếc nhìn Phước liên tục làm Phước mất cả tự nhiên ăn uống . Đồ ăn thật ngon mà hầu hết là đồ nhậu . Mọi người cười nói ồn ào , nhưng Phước cúi đầu trầm lặng suy tư và cố gắng ăn uống một cách bình thường , nhưng vẫn thắc mắc là đâu có người nào là ái nữ xinh đẹp đâu . Phước cười thầm và cho là ông CHT có lẽ trát Phước cho vui vậy thôi .

“ Thiếu Úy , Thiếu Úy , xin dùng khăn nóng lau mặt “

Giật mình và ngược nhìn lên , Phước thấy ðùng là nàng ái nữ đẹp và dễ thương . Ái nữ vẫn mỉm cười , nhưng miệng Phước trở nên cứng đờ , tay chân run rẩy lấy khăn từ tay người đẹp . Phước bàng hoàng vì hai lý do :

Thứ nhất là mấy tuần trước , sau chuyến công tác . Phước và các bạn ra uống nước ngoài ngã ba Rạch Sỏi vào lúc tan học của trường Trung Học Kiên Thành Phước thấy một nhóm ba bốn cô nữ sinh líu lo đi qua , Phước thấy một cô mà từ dáng đi tới cử chỉ nhí nhảnh làm cho Phước mỗi mắt theo dõi . Cô này biết có người nhìn , quay mặt lại thấy Phước vội lấy nón che , nên Phước không thấy rõ chỉ thoáng vậ thôi , nhưng ký ức của Phước như một máy ảnh nhạy cảm , ghi vội lờ mờ hình ảnh của người nữ sinh mà Phước tin là sẽ không bao giờ xóa đi được . Phước lúc đó muốn nhắn cho người nữ sinh này là mình thực sự muốn ca tụng vẻ đẹp của nàng nên đã to tiếng đọc bài thơ mà Phước cũng không nhớ tác giả là ai nữa :

*Biết anh nhìn sao em nghiêng nón ?
Trời mùa thu mây che có nắng đâu !
Nắng sẽ làm phai mái tóc xanh màu
Và làm khô làn môi em mộng ướt
Còn đôi mắt anh có làm sao em từ khước ?*

Đọc xong , Phước nghe nhóm nữ sinh cười khúc khích với nhau thật dễ thương . Không ngờ cô gái đó hiện đang đứng trước mặt Phước và đang đợi trao cho chiếc khăn lau mặt thơm phức mùi hoa lài và mùi thơm thoát từ thân thể nàng .

Lý do thứ hai làm Phước run rẩy vì nhìn rõ khuôn mặt , nụ cười và ánh mắt người con gái mà Phước tưởng chỉ thoáng qua đời mình để không bao giờ gặp lại , Nhưng hôm nay , với nét môi cười , với ánh mắt vờ vơi đắm đuối đã thu mất hồn Phước . Từ giây phút đó , Phước biết là không thể thoát ra khỏi ánh mắt của người ái nữ đó nữa , sẽ không thoát ra khỏi vòng tay của nàng đang đưa chiếc khăn cho Phước . Chiếc khăn sẽ là sợi giây cột chặt Phước và nàng và Phước sẽ trở nên nô lệ cho đôi mắt đang triu mến nhìn mình . Khi cái nhìn của bốn con mắt gặp nhau , tất cả bên ngoài tới nội tâm của Phước đều thay đổi ngược lại hết . Sự bàng hoàng của Phước không thoát khỏi cặp mắt của ông CHT của ông Ba Râu và có lẽ của chính nàng ái nữ nữa . Ông Ba Râu cất giọng thật lớn tuyên bố : “ Anh nào không biết uống rượu , không phải là rể nhà này được” Báo hại chiều đó Phước say tơi bời : vừa say rượu , vừa say tình . Qua nhạy cảm người con gái đó biết là Phước bị tiếng sét ái tình và ngược lại nàng biết ngay nàng đã gặp lại người đọc bài thơ mà nàng cho là bài thơ tỏ tình .

Sự nhạy bén tình cảm yêu thương đã đưa Phước đến gặp người ái nữ một cách nhanh chóng, nhẹ nhàng. Nàng tên Phù minh Hiếu, vừa tròn mười sáu tuổi, đang là một nữ sinh từ Minh Lương ra học trường Trung Học Kiên Thành tại Rạch Sỏi. Hiếu, một nữ sinh ngây thơ, trong trắng. Phước, một thủy thủ HQ. Họ yêu nhau bằng một mối tình thật lý tưởng. Riêng Phước khi yêu Hiếu và được Hiếu yêu, cảm thấy yêu đời và không còn hối tiếc việc bỏ trường Cao Đẳng Điện Học nữa. Phước cho là nếu Phước không gia nhập HQ thì sẽ không gặp được Hiếu và cuộc đời của Phước sẽ về một hướng khác, Phước chợt nhớ một triết lý cao siêu của Phật Giáo là: "Cỏi đời này không có cái gì cố định, mà cái này phụ thuộc vào cái kia" nếu không vô HQ, không có ông CHT, không ở lại căn cứ một mình, Phước sẽ không gặp Hiếu. Mỗi khi có dịp họ thường tìm mọi cách để đi chơi với nhau với những bạn của hai nhóm mà họ mong kết hợp thêm giai nhân và các chàng thủy thủ như LĐ N.G.Trọng, LĐ T.Q.Tài ... với nhóm bạn của Hiếu như N.K.Xinh, T.K.Oanh ... Vì tin tưởng ở vị CHT này, nên ba má Hiếu chấp nhận cho Phước và Hiếu có thể đi chơi với nhau.

Mỗi lần đi chơi với cả nhóm LĐ T.Ư.Nguyễn thường đóng vai nhiếp ảnh gia mà ngày nay hình ảnh còn để lại với chúng tôi . Nhưng những cuộc vui chơi đó không được lâu bền vì khoảng đầu năm 1972 , Giang Đoàn được lệnh di chuyển về căn cứ Kiên An (Xẻo Rô) , Phước và vài thủy thủ khác như LĐ N.G.Trọng , LĐ T.Ư.Nguyễn được ông CHT chấp nhận cho đi dự khóa Hải Nghiệp vừa được Bộ Tư Lệnh Hải Quân tổ chức . Khi Phước và các bạn ra đi ông CHT và GD cũng được lệnh chuyển về Hà Tiên . Sau này khi thuyền chuyển về Hải Đội 4 Duyên Phòng . Phước có dịp đưa Hiếu về Hà Tiên thăm ông , và đó là lần cuối cùng Phước gặp lại ông trong cuộc chiến Việt Nam .

Sáu tháng quân trường Nha Trang thật dài và đầy nhung nhớ . Hiếu thương nhớ Phước và lo sợ không biết ở xa Phước có còn yêu thương nàng như xưa không ? Phước liên tục viết thư về cho Hiếu bày tỏ lòng yêu và thương nhớ nàng Thư từ qua lại có tới hàng chục lá mà Hiếu và Phước vẫn coi như là bảo vật . Nhưng nàng đã đốt mất hết trước khi vượt biển vào cuối năm 1981 . Dù tất cả thư từ bị đốt , một lá thư có một bài thơ của Phước gửi cho Hiếu mà nàng đọc thuộc và có lẽ sẽ nhớ nó mãi suốt đời . Đây là bài thơ đầy ấp tình yêu dạt dào của một thủy thủ gửi cho một giai nhân :

Thân hồ hải gót giày tung muôn nẻo
Gởi tâm hồn một hình bóng kiều nương
Dù xa xôi mù mịt ngũ đại dương
Ômmộng lớn không quên người em nhỏ
Biển tình ái dù sóng cồn gió hú
Chohồn ta chìm lặn giữa yêu đương
Khiến ta say sóng tình đầy mộng寐
Làm tim nóng ta tìm về ấp ủ .

Thư từ qua lại không đủ làm cho người thủy thủ Phước bớt nỗi nhớ thương Hiếu . Phước muốn được gặp Hiếu để ôm vào lòng và hôn lên làn môi mộng ướt của người yêu . Một ngày kia ở quân trường , Phước đã phải xin phép về dự tang lễ cho ông Nội , mặc dầu ông đã qua đời trước khi Phước sanh ra . Được phép Phước đông thẳng tới trường Trung Học Kiên Thành , vô phòng Giám Thị xưng là người nhà để xin gặp Hiếu . Ông Giám Thị tới tận lớp cho phép Hiếu ra để gặp người nhà , Hiếu xanh mặt không biết nhà có chuyện gì , đến khi thấy Phước , nàng vừa mừng vừa bàng hoàng . Hiếu phải bảo Phước đợi nàng , rồi xin về gặp . Ba má Hiếu rất tin tưởng ông CHT nên cho phép Hiếu Phước có thể gặp tại nhà với tư cách của một sĩ quan HQ . Cả lớp đều biết người kiếm Hiếu là người yêu chứ không phải là người nhà của nàng .

Trở lại trường tiếp tục học và ra trường (1ĐB) . Khi mãn khóa Phước may mắn được chọn về Hải Đội 4 Duyên Phòng , căn cứ tại An Thới , Phú Quốc tỉnh Rạch Giá , biển sông xưa , bờ bến cũ , để Phước có dịp gần nàng . Người ta thường nói : “ Hải quân mười hai bến nước , mười ba bến tình “ , nhưng Phước chỉ có một bến tình , một bến tình chung thủy duy nhất mà thôi .

Phước và Hiếu quyết định đi tới hôn nhân vào cuối năm 1973 khi mà Phước làm Thuyền Trưởng chiếc PCF 3819 và Hiếu vẫn là cô nữ sinh thơ ngây chưa đầy đôi chín . Đám cưới của chúng tôi có rất nhiều HQ tham dự , nhưng không có mặt ông mai , vị CHT đã tạo ra cuộc tình này . Ông hoàn toàn không hay biết Phước và Hiếu đã kết hôn . Có lẽ ông ở mãi ngoài miền Trung xa xôi hay đang lênh đênh trên biển cả .

Yêu Phước và nhận kết hôn với Phước , giai nhân Hiếu chấp nhận một cuộc sống lênh đênh trôi theo giòng đời của thủy thủ Phước từ đây .

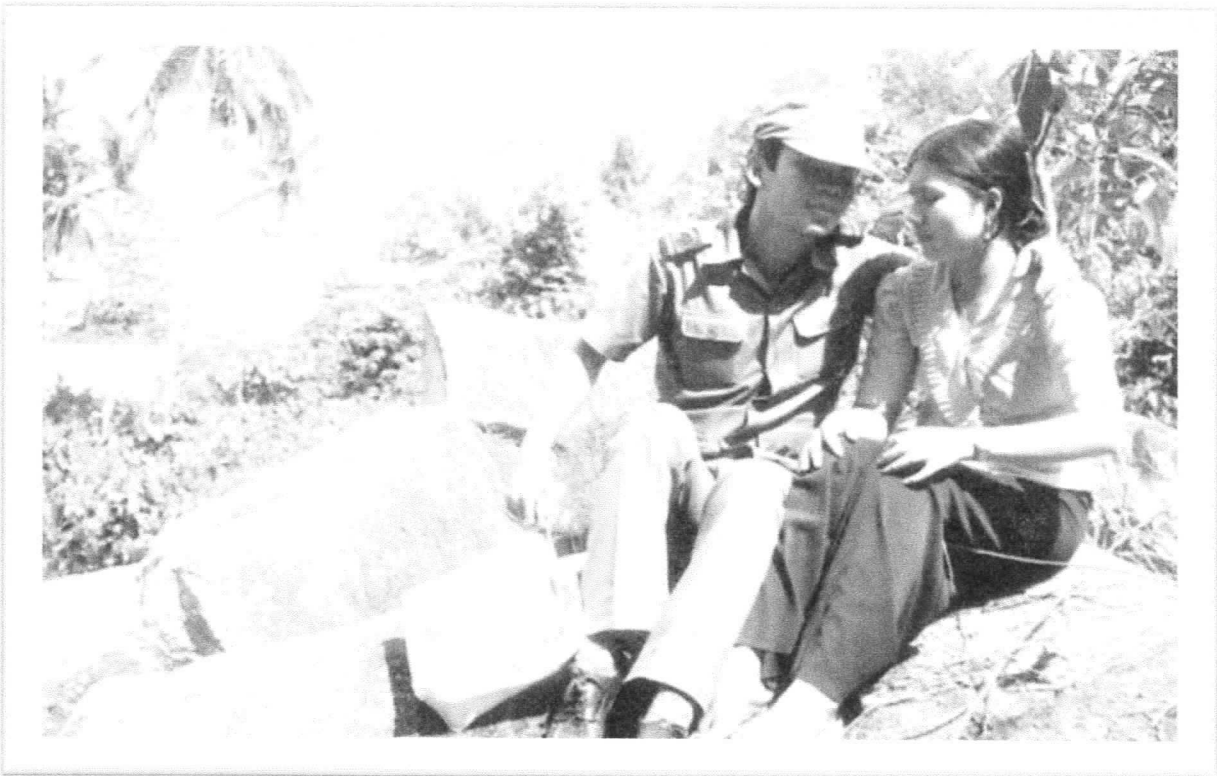

Khoảng thời gian này có lẽ là giai đoạn oai hùng và hạnh phúc của cuộc đời thủy thủ Phước, vì được gần gũi với giai nhân và là thuyền trưởng chiếc PCF 3819. Địa bàn hoạt động tung hoành từ biên giới Miên ở Hà Tiên đến vùng Miệt Thứ, Poulo Panjang vòng lên bắc đảo Phú Quốc. Biết bao là kỷ niệm về Hòn Tre, Hòn Đất, Hòn Nghệ, Poulo Dama, Quần đảo Bà Lụa, QĐ Hải Tặc, Hà Tiên... Vào dịp Tết 1974 tàu của Phước đại kỳ nên Phước đem Hiếu ra Phú Quốc sống trong trại sĩ quan độc thân, có cả LĐ P.N.Điều cũng đem vợ ra. Tại đây Hiếu đảm đang công việc nấu ăn cho cả phòng, Hiếu được vợ của CHT Hải Đội phong cho tước hiệu cô dâu mới của đơn vị.

Cuộc sống đang êm đềm trôi thì đầu năm 1975, Phước được chỉ định là Trưởng Đài Kiểm Báo 404 thay thế cho Tr/U Đ.Đ.Đạt (K19). Đạt đã cùng ở với Phước từ GD 61 TT, H Đ 4 D P rồi Đ K B 404. Đài này nằm trên đỉnh núi của Hòn Đốc trong quần đảo Hải Tặc, ngoài khơi Hà Tiên, có nhiệm vụ điều động các PCF tuần tiểu vịnh Hà Tiên tiếp giáp biên giới Miên, phía đông Phú Quốc, quần đảo Bà Lụa, QĐ Hải Tặc. Đồng thời kiểm soát các tàu Thái Lan buôn lậu vào Hà Tiên.

Tại ĐKB 404 , Phước Hiếu lại sống với nhau thật hạnh phúc và cũng như lần trước Hiếu tiếp tục lo cơm nước cho các sĩ quan trên đài : LD N.V.Hưng , LD V.V.Vinh và LD V.V.Ngọc ... Gần cuối tháng 4 , Phước được lệnh phải bàn giao đài cho Đ/U T.T.Minh (K18) . Lúc này tình hình quá đen tối , Phước quyết định đưa Hiếu về Rạch Giá rồi trở lại Phú Quốc trình diện HĐ4DP . Phú Quốc lúc này trở nên hỗn độn , máy bay của Không Quân đến tới tấp , những chàng phi công với bộ đồ bay tả tơi đi thất thiếu , lang thang . Đêm 29 , Phước cùng các bạn ở Long Xuyên như LĐ T.Q.Tài , LĐ T.Đ.Đức rủ nhau tìm đường về Rạch Giá . Nhưng sáng hôm sau khi ghe tới bến thì có lệnh giới nghiêm 24/24 nên không thể đi đâu được . Ở trên ghe chật chội , chen chúc không thể được nên khi thấy một ghe đi ngược về Hòn Tre , Phước và hai bạn nhảy lên , mong rằng ra Hòn Tre sẽ thoải mái hơn . Trưa 30 tháng 4 nghe tin T.T.D.V.Minh tuyên bố đầu hàng , Phước và các bạn cảm thấy rụng rời và tự nhủ thầm thế là đời mình đến đây là hết . Các bạn kéo Phước xuống PCF để ra đi , nhưng người thủy thủ Phước lúc đó còn nghĩ tới trách nhiệm đối với giai nhân nên từ chối , buồn bã chạy trở lên , dù biết rằng không chắc mình sẽ gặp lại nàng hay không ? Phước và Tài về tới Rạch Giá sau hai đêm hải hùng ẩn lại Hòn Tre nhờ bộ bà ba đen mà bà Tư Nì may cho Phước đã biết dù ở đâu Phước cũng không bỏ lại Hiếu đằng sau được .

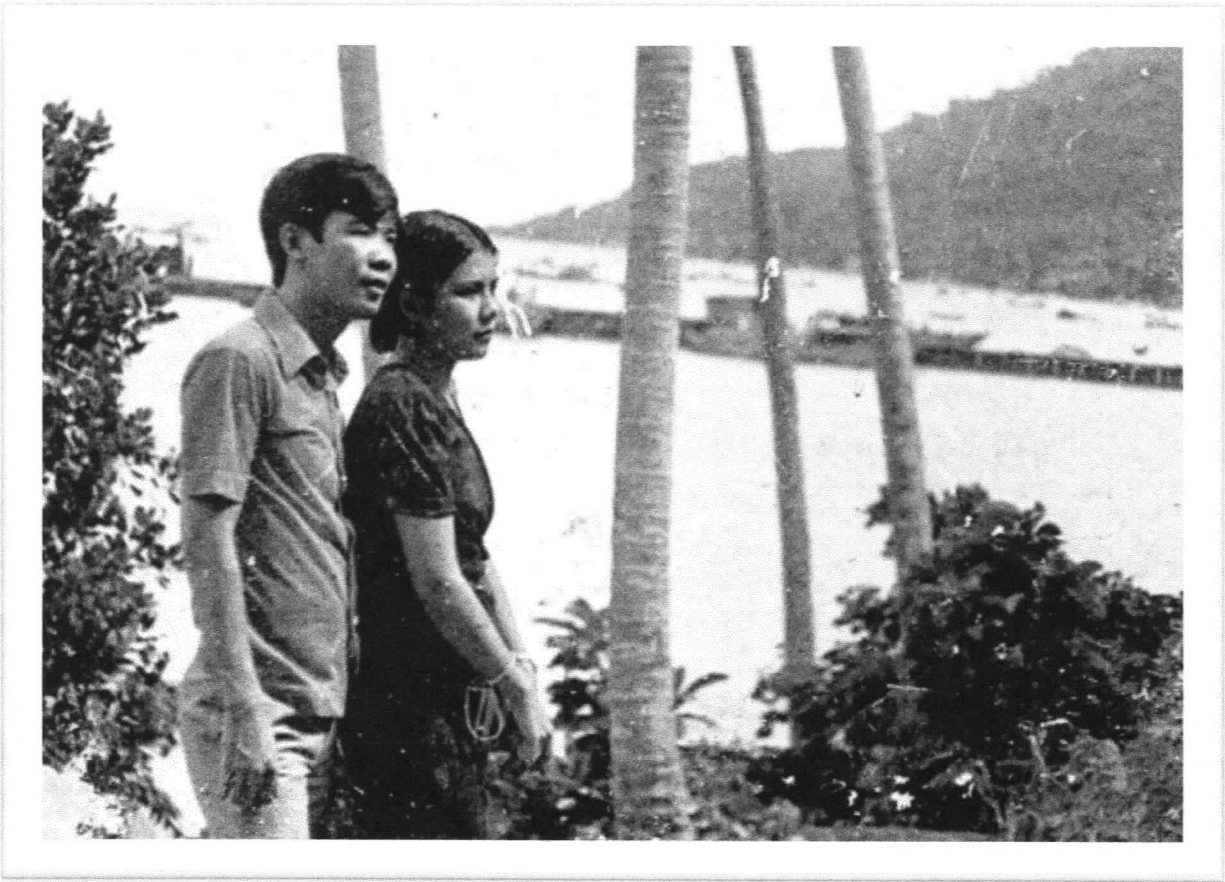
Mừng hội ngộ chưa được bao lâu thì Phước phải lên đường đi tù . Ngày ra đi cũng là ngày Phước biết Hiếu có thai đứa con đầu lòng , nhưng cũng đành lòng ra đi . Hiếu chưa đầy hai mươi tuổi đứng nhìn người chồng thân yêu bước đi mà chẳng biết sẽ đưa số phận của Phước về đâu ?

Xe buýt chở Phước và những người tù khác tới giam đầu tiên tại trường Phan thanh Giản , Cần Thơ . Hai tháng sau lúc nửa đêm Phước lại được chuyển về Trung Tâm Huấn Luyện Chi Lăng, Châu Đốc để được tẩy não như những tù nhân khác trong đó có LD T.B.Trung , LD T.Đ.Đức ... Khoảng sáu tháng sau Phước lại được chuyển về kinh Tám Ngàn , Vàm Rầy gần Hà Tiên để lao động khổ sai : đốn cây rừng , đào mương , khai rạch . Một hôm làm xong công việc hạn định , Phước vác cuốc về trại và gặp được Hiếu , nàng lặn lội tìm thăm Phước trái phép nên Phước bị tóm đi nhốt ở chuồng cọp cả tuần lễ .

Qua gần ba năm giam cầm gian nan , vất vả , ăn uống thiếu thốn , thân thể yếu đuối , bệnh hoạn , gầy còm , Phước lại được đưa về Trung Tâm Huấn Luyện Chi Lăng để được tha về với điều kiện phải bảo cáo những thành phần mà họ cho là chống đối . Phước ậm ực cho xong để được ra về .

Khi gặp được Hiếu và đưa con gần ba tuổi , nỗi vui đã tạm thời khỏa lấp tất cả những cay đắng của cuộc đời trong tù và những lo âu cho những ngày sắp tới . Sau gần hai năm quản chế tại nhà đói khổ , tuyệt vọng Phước nhìn con mình và tự hỏi : “ Mình thì đã đành, còn tương lai vợ con mình sẽ ra sao ? ” Phước quyết định phải đi tìm một sinh lộ : vượt biên . Những tin tức về vượt biên gặp nhiều nguy hiểm quá . Đó là lối đi hoặc dẫn vào cõi chết hay được giải thoát khỏi kiếp sống tuyệt vọng . Phước bàn và hỏi ý kiến Hiếu thì nàng trả lời một cách gọn gàng : “ Anh là một thủy thủ , anh có thể khắc phục mọi hiểm nguy của biển cả ”

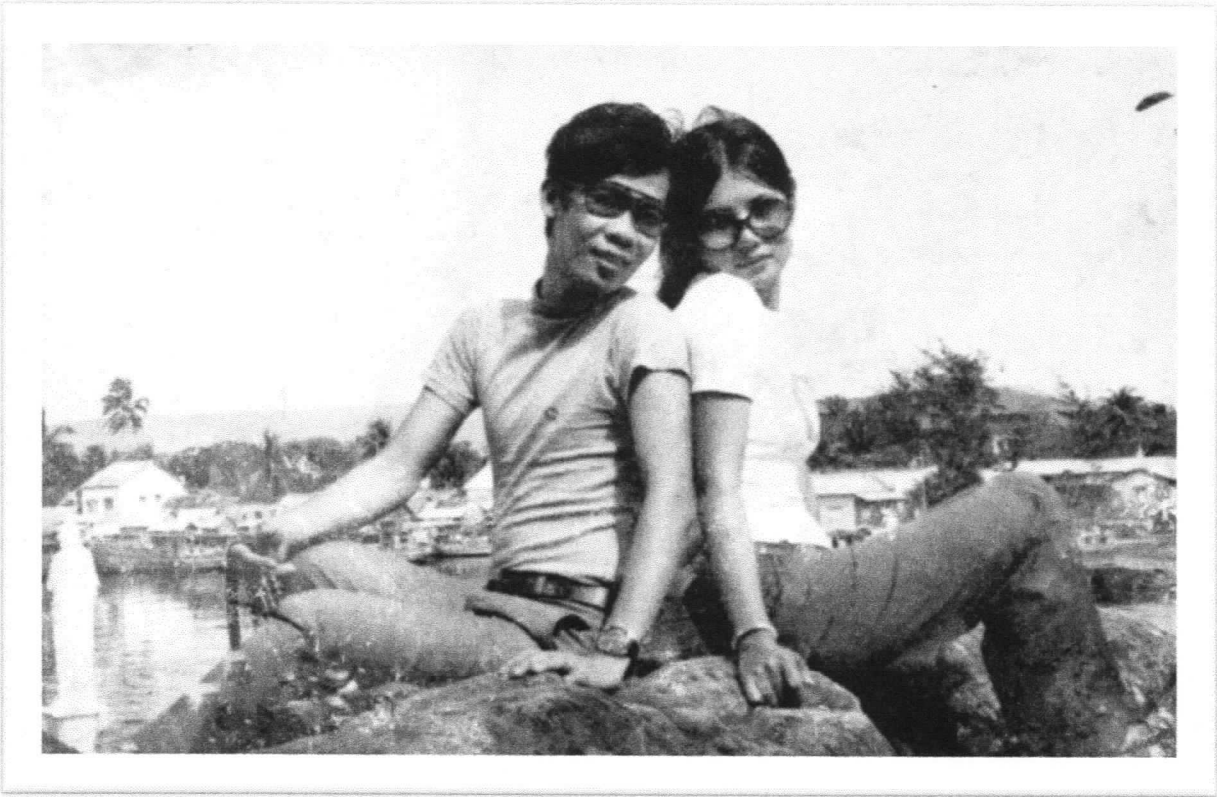

Được sự khuyến khích của giai nhân , người thủy thủ Phước đi tìm lối vượt biên Phước đem gia đình vượt biên nhưng thất bại nhiều lần : có lần bị lộ , có lần bị gạt . Nhưng một lần nguy hiểm nhất là gia đình Phước vượt biên trên một chiếc ghe quá nhỏ mà chủ ghe tham lam muốn chở nhiều người . Vừa khởi hành vẫn còn trong kinh thì ghe bị mắc cạn , Phước và chủ ghe phải nhảy xuống đấy . Được một đoạn và ghe có thể chạy được thì Phước nghe tiếng chân phình phịch của bọn bộ đội , Phước điếng hồn và cùng chủ ghe trốn trên bờ lúa . Tụi bộ đội rượt theo và bắn súng dữ dội nhưng người lái ghe là em của Phước đã khôn khéo tăng vận tốc và đột ngột tắt máy lái vào đám dừa nước ven sông . Bọn bộ đội tiếp tục chạy qua , thế là ghe của Hiếu thoát nạn và trở về nhà an toàn . Nhờ công tác ở vùng này khi ở GD 61 TT nên Phước chạy về được Bến Nhứt , may mà còn cái đồng hồ đeo tay , Phước đưa cho xe ôm chở về nhà .

Thế là gia đình vui mừng đoàn tụ trong đau buồn và lo lắng . Trong lúc gia đình Phước không còn xu dính túi để sống , làm gì còn nghĩ tới chuyện vượt biên được nữa . Lúc cuộc đời của Phước hầu như tuyệt vọng và bỏ coọc thì sao bốn mạng của người thủy thủ lại bừng sáng lên , những thương gia hầu hết là gốc Tàu tìm sĩ quan HQ để mượn làm tài công cho người vượt biên . Phước được móc nối và thuê làm tài công cho chuyến vượt biển mà địa điểm khởi hành đặt ở một vùng mà Phước hoàn toàn không quen biết : Sóc Trăng .

Một đêm đen tối vào cuối năm 1981, trên một chiếc ghe bầu mà Phước tự phong cho mình là Thuyền Trưởng . Phước đặt tên cho chiếc ghe này là PMH 3820 sau chiếc PCF 3819 . Chữ PMH là viết tắt của Phù minh Hiếu tên của giai nhân mà Phước yêu suốt đời và là nguồn may mắn của Phước cho chuyến ra đi tìm nguồn sống và tự do này .

Kể cả gia đình Phước , chiếc PMH 3820 gồm 129 người lớn nhỏ rời cửa Mỹ Thanh trong một đêm khuya mưa gió , ngược sóng trực chỉ hướng Đông để tránh Côn Sơn . Chiếc ghe bầu chưa từng đi biển như muốn vỡ tan trước cơn sóng to bão lớn . Vượt qua Côn Sơn , PMH 3820 đổi hướng về Nam .

Sau hai ngày , hai đêm , lên đênh , hồi hộp , gian nan , Thuyền Trưởng Phước đã đưa 129 người đến bến bờ tự do Poulo Bidong , Malaysia .

Tại đây Phước gặp lại và có nhiều kỷ niệm với các bạn cùng khóa như LD B.T.Xung , LD P.Thuận ...

Sau năm tháng đợi chờ , gia đình thủy thủ Phước và giai nhân Hiếu được nhận đi định cư tại Cincinnati , Ohio . U.S.A .

Cuộc sống ở Mỹ dù có cực nhọc , vất vả , Phước và Hiếu vẫn cảm thấy như được ở Thiên Đường vì được sống với trọn nghĩa yêu đương . Họ có thêm một bé gái nữa , sau mười năm lận đận .

Mỗi lần nhìn nhau với ánh mắt âu yếm họ vẫn nghĩ tới ông CHT , cựu Th/T V.B.Trạch , người đã là đầu mối kết hợp chàng thủy thủ và nàng giai nhân hơn ba mươi năm về trước . Họ cố gắng tìm tòi , thăm hỏi tin ông và được biết ông hiện cư ngụ tại Houston , Texas .

Ngày gặp ông , mùa Xuân 2004 , toàn thể gia đình Phước và một số bạn hải quân như LĐ Đ.Đ.Thành , LĐ P.Thuận và được tặng cường bởi một người bạn thân nhất của Hiếu là Oanh .

Phái đoàn xấp hàng đi vào nhà ông CHT . Đi đầu là con heo quay , tiếp theo là rượu , xôi thịt , trái cây và trà bánh , y như một đám cưới nhỏ của Phước và Hiếu .

Bằng một giọng cảm động và chân thành , Phước run run nói với vị CHT ngày xưa : “ Thừa ông CHT , thừa ông Mai , người mai mối cho cuộc tình rồi đưa đến hôn nhân của chúng tôi . Ngày chúng tôi kết hôn không có sự hiện diện của ông . Sau hơn ba chục năm , chúng tôi đem những lễ vật này để làm như hôm nay là ngày lễ cưới của chúng tôi mà có sự góp mặt của ông . Ông là một thủy thủ đàn anh , người thủy thủ già đã góp phần tạo ra mối tình đẹp và vĩnh viễn , một mối tình giữa chàng thủy thủ hăm ba Phước và một giai nhân , một nữ sinh ngây thơ , trong trắng vừa tròn đôi tám Phù minh Hiếu .

LĐ Huỳnh văn Phước

